

Theater In 'Onbezongen' ontleden Valentijn Dhaenens en Vincent Stuer de anatomie van de machts politician. Hun briljante tragikomedie is incontournable, maar een tikje te generisch om te verrassen.

De tragiek van de politiek

Onbezongen
KVS en SKaGeN
★★★★☆
Tot 25/10 in KVS
Brussel, tot 10/2
op tournee.

Het is een paradoxale mensensoort, de homo politicus. De macht die hij verlangt, is nergens zo relatief als in de klem van partij en publiek. Zijn doorzettingsvermogen en soepelheid brengen hem aan de top, daarna volgt de val. Zijn debatten vragen 'regie', zijn speeches zijn staaltjes van acteerkunst. Niet voor niets staat het politieke toneel bol van de theatermetaforen. Als voormalig woordvoerder van Karel De Gucht en als speechschrijver van José Manuel Barroso kent auteur Vincent Stuer de politieke coulissen op zijn duimpje. En wie belichaamt zijn staatsman beter dan Valentijn Dhaenens? Voor zijn ode aan de retoriek *DegrotomonD* (2009) bestudeerde Dhaenens 2500 jaar aan speeches. Na *De kleine oorlog* (2013) is *Onbezongen* zijn derde politieke solo.

Eenzaame allemansvriend

Het is interessant wat Stuer met de ruimte doet. De politieke achterkamer sommeerde hij naar het podium. Dhaenens' personage oefent er zijn speeches, terwijl een spindoctor - met Dhaenens' stem - hem regieaanwijzingen toefluistert. Dat hij machtig én volks moet zijn, charismatisch én menselijk, visionair én geneigd tot compromis. Schizofrenie ten top. Zelfs zijn uitgelekte seksfoto's zien eruit als verkiezingsflyers. Anderzijds zie je op het beeldscherm - doorgaans zijn publieke forum, nu zijn smartphone - hoe machteloos de mens achter de politicus is. Hoe de Skype-gesprekken die Dhaenens voert

Valentijn Dhaenens aanschouwt als de politicus zijn op- en ondergang. © Danny Willems

met zijn afwezige vrouw, minnares en kind altijd dat tikje te theateraal klinken. Subtiel markeert Stuer de tragiek van zijn personage: het is eenzaam toeven aan de top voor de allemansvriend.

Geniale humor

Maar doordat deze schets geen politieke kleur en dus geen con-

creet engagement toont, verliest die tragiek van zijn kracht. *Onbezongen* is dan wel geen *House of Cards*, toch krijg je het gevoel het al eens eerder gezien te hebben, deze opkomst en ondergang van een antipathieke, veelal mannelijke politicus. Voor positieve verhalen over politici moet nog een genre worden uitgevonden. Dat verandert

niets aan de complexiteit en de geniale humor van Stuers tekst. En Dhaenens, met het charisma in het gezicht gegrift, maak je blindelings tot lijsttrekker. Punt. Knap hoe zijn personage gezwind van campagne-speech naar mediastorm naar zege-tocht tuimelt. Een wolf in een kameleonpakje.

GILLES MICHIELS

De Standaard/DS2 23/10/2017, bladzijden 6 & 7

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

